Echo Sportowe

CODZIENNY DODATEK «ECHA KRAKOWSKIEGO»

Kraków, wtorek 10 maja 1949 r.

Zwycięzca wyścigu Praga—Warszawa

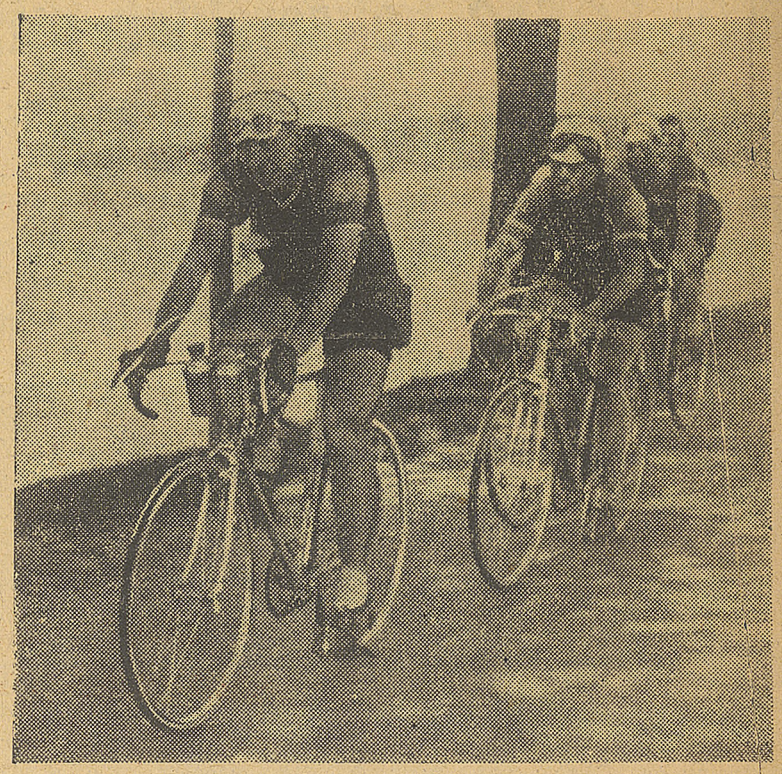

Zwycięzca wyścigu Praga—Warszawa — Vesely (CSR), który w klasyfikacji indywidualnej zajął zdecydowanie pierwsze miejsce.

Zabrakło nam jednego etapu...

Wyścig kolarski Warszawa-Praga wygrała Francja II

Polska I na drugiej pozycji

Vesely zwycięzcą w klasyfikacji indywidualnej

Wielki międzynarodowy wyścig kolarski Praga—Warszawa, o puchar „Trybuny Ludu" i „Rudeho Prava" został zakończony.

Przez dziewięć dni na szosach Czechosłowacji i Polski kolarze ośmiu państw walczyli o zwycięstwo, które w końcowym rezultacie przypadło zawodnikom Francji II.

Polacy spisali się nadspodziewanie dobrze, zajmując w klasyfikacji ogólnej drugie miejsce, z łącznym czasem o trzy minuty zaledwie gorszym od zwycięskiej ekipy francuskiej.

Kolarzom naszym zabrakło dosłownie jednego etapu. Gdyby wyścig trwał jeszcze o jeden dzień dłużej, to drużynowym zwycięzcą wyścigu byłaby drużyna Polski.

W klasyfikacji indywidualnej zwycięzcą został Czech — Vesely, który zresztą wygrał najwięcej etapów.

Ostatni etap: Łódź—Warszawa wygrał Pietraszewski, przed Hanusem (CSR) i Sałygą.

Tegoroczny wyścig Praga—Warszawa był nie tylko wyczynem sportowym na największą skalę. Był on równocześnie potężną manifestacją braterstwa sportowców państw demokracji ludowej i robotniczych ekip Francji i Finlandii.

Pięknym akordem końcowym tej wielkiej imprezy był start najlepszego długodystansowca świata — Emila Zatopka w Warszawie, który w biegu na 5 km zmierzył się z czołowymi zawodnikami polskimi i znanym długodystansowcem węgierskim — Szilagyi'm.

Poniżej podajemy przebieg ostatniego etapu wyścigu Praga—Warszawa oraz sprawozdanie z biegu na 5 km.

WARSZAWA. Żegnani przez mieszkańców Łodzi, wyruszyli w poniedziałek kolarze 8 państw do ostatniego etapu Łódź—Warszawa.

Do Piotrkowa wszyscy zawodnicy jechali zwartą grupą, którą prowadzili kolarze czescy **z Veselym na na czele.**

Za Piotrkowem z grupy urywa się **Sałyga (Polska II)**, pociągając za sobą Czecha **Hanusa.** W pogoń za nimi **udaje się Pietraszewski (Polska I) i Bohdan (CSR).**

Czwórka ta zwiększa stopniowo odległość między pozostałymi zawodnikami i **w Wolborzu ma już ok. półtora kilometra przewagi.**

W drugiej grupie, która nie kwapi się do pogoni, znajdują się wszyscy zawodnicy z wyjątkiem najsłabszych Finów, dwóch Francuzów z trzeciej drużyny, dwóch Bułgarów i dwóch Węgrów.

Na 102 km. **z grupy tej odpada 4 Bułgarów i Czech Javorik.**

Trasę przejeżdżają zawodnicy na ogół bez defektów.

Na 115 km. **przebija gumę Nowoczek (Polska II).**

(Dokończenie na str. 2)

Oto jeszcze jeden fragment wyścigu P-W

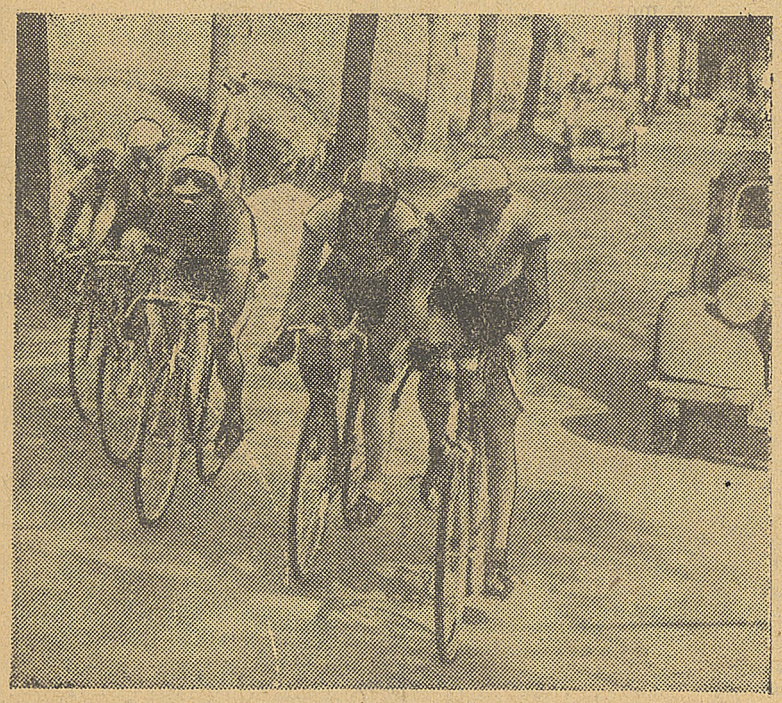

Fragment z piątego etapu wyścigu. Jedzie mała grupka zawodników. Na pierwszym planie dwóch kolarzy polskich.

Jak to było w Bukareszcie...

Sędzia przegrał nam mecz — mowią: Gędłek i Barwiński

W dniu wczorajszym o godz. 14.30 przyleciała z Bukaresztu piłkarska drużyna Polski po meczu z Rumunią. Lot odbył się w zupełnym porządku i gracze czuli się bardzo dobrze.

W celu zasięgnięcia informacji, odwiedziliśmy dwu zawodników, z którymi rozmowę podajemy poniżej:

— Tylko sędzia przegrał nam mecz — powiedział nam doskonały obrońca Cracovii, Władysław Gędłek, którego łapiemy natychmiast po przylocie z Bukaresztu.

— Ten pan — ciągnie Gędłek — nie pozwalał naszemu atakowi zbliżyć się na pole karne, bo natychmiast odgwizdywał jakiegoś urojonego faula!

Tak ordynarnego faula, jaki popełnił Ritter na Cieśliku, dawno już nie widziałem. Tego jednak — oburza się Gędłek — sędzia pan Danko nie chciał widzieć i nie odgwizdał.

Gdy Mietka Gracza, sfaulował brzydko pomocnik Bacut, tak, że p[illegible] bił mu oko — sędzia napomniał... G[illegible]cza. A gdy ten z oburzeniem pok[illegible] mu podbite oko — sędzia zagroził m[illegible] usunięciem z boiska.

— Dobrze nam się grało — ciągnie on dalej — tylko... Łącz troszkę nie bardzo. Jakoś mu nie wychodziło. Mógł on jeszcze na 10 minut przed końcem strzelić bramkę. Mamoń ładnie zcentrował, piłka minęło obrońcę a bramkarz zrozpaczony czekał aż Łącz huknie z całej siły.

Ale... Łącz nie wyciągnął nogi do piłki, która potoczyła się dalej obok. Szkoda — mówi Gędłek. Powinniśmy byli ten mecz wygrać. Zresztą to samo powiedział do nas trener Braun, który ich trenuje.

Wprawdzie Rumuni narzucili przez 30 minut ogromnie szybkie tempo i w tych właśnie minutach padły dwie bramki. Ale za to po pauzie spuchli niemiłosiernie i myśmy grali lepiej.

Jurowicz jest dobrym bramkarzem, ale tych bramek nie był w stanie obronić. Jedna odbiła się od słupka i wpadła do siatki, a druga poszła w róg aż gwizdnęło.

Z naszych dobrze grał Mamoń, Janduda, Mordarski nie był zły. Tylko dlaczego przed przerwą Mamoń grał na prawym, a Mordarski na lewym skrzydle, tego nie wiem — dziwi się Gędłek.

Po pauzie zmienili się i było zupełnie dobrze.

Drugim naszym rozmówcą jest Barwiński, który w Bukareszcie był rezerwowym obrońcą. Barwiński potwierdza zupełnie to samo co powiedział Gędłek i dodaje tylko:

— Czy ja wiem, co chciał ten sędzia? Nie pozwalał naszym chłopakom grać. Wystarczy taki fakt: Gracz driblował i będąc przed obrońcą „kiwnął" go w prawo. W tym momencie odezwał się gwizdek sędziego, który ręką pokazywał w naszą stronę!?

Za co? Co chciał sędzia? Nie wiem!

Pytamy się Barwińskiego, jak grali nasi chłopcy i czy można było wygrać ten mecz.

— Po pauzie drużyna grała zupełnie dobrze, zwłaszcza obrona i w ogóle tylne formacje. Atak się jakoś nie kleił i był rozerwany na dwie części. Szkoda Cieślika, który prawdopodobnie ma pękniętą kostkę. I za faul Rittera sędzia nawet nie odgwizdał faula — mówi z oburzeniem obrońca Tarnovii.

Najlepszą dla sędziego „nagrodą" były gwizdy i śmiechy publiczności.

— Nie powinniśmy przegrać, ot co! — kończy wzburzony Barwiński.

— A my jesteśmy też tego samego zdania i... gniewamy się na sędziego.

Z. Chr.

Delannoit traci tytuł mistrzowski

BRUKSELA. Wobec 12 tys. widzów odbyło się w pałacu sportowym w Brukseli spotkanie pięściarskie o tytuł mistrza Europy w wadze średniej, między obrońcą tytułu Belgiem Delannoit i Włochem Turpinem.

Delannoit nie obronił tytułu, przegrywając po niezwykle zaciętej i wyrównanej walce w 15-rundowym spotkaniu.

W 4 rundzie Belg był 5-krotnie na deskach i tylko gong uratował go od wyliczenia. W dalszych rundach, Delannoit przychodzi do siebie i z kolei Włoch przeżywa krytyczny moment, będąc w 8 rundzie dwukrotnie na deskach. Pod koniec walki Włoch uzyskuje ponownie przewagę, rzucając Belga kilkakrotnie silnymi ciosami na liny.

Najlepszy czas świata w tym roku uzyskał

Zatopek w Warszawie

WARSZAWA (tel. wł.) Na stadionie Wojska Polskiego w Warszawie w obecności 40 tys. widzów odbył się przed zakończeniem wyścigu kolarskiego Praga—Warszawa, bieg na 5.000 m **z udziałem doskonałego długodystansowca Zatopka,** oraz zawodnika węgierskiego **Szilagyi** i zawodników polskich.

Zwyciężył **Zatopek,** uzyskując najlepszy tegoroczny czas na tym dystansie — 14:10,8.

Tuż po starcie Zatopek objął prowadzenie mając za sobą Szilagyi'ego. Tylko przez trzy okrążenia bieżni Węgier potrafił dotrzymać kroku Zatopkowi, jednakże po 1.200 m Szilagyi odpada, a Zatopek biegnie o 300 m w przodzie, samotnie. Na 1.800 m Zatopek dubluje Kielasa oraz jeszcze kilku zawodników. Po 4 tys. m **Zatopek zdublował wszystkich zawodników,** poza Węgrem Szilagyi. **Ostatnie 200 m Zatopek biegnie w szalonym tempie, zwiększając szybkość coraz bardziej. Wpada on też na metę w doskonałym czasie 14:10,8.**

Czas uzyskany przez Zatopka jest najlepszym na świecie, jaki uzyskano w tym roku.

Drugie miejsce zajął Szilagyi w czasie 14:56,3, trzeci Kielas 15:35,00.

Niebywały entuzjazm i frenetyczne oklaski były nagrodą dla tego wspaniałego biegacza, który do mikrofonu Polskiego Radia powiedział co następuje:

„Jestem szczęśliwy, że biegałem w Warszawie przed wspaniałą publicznością, która ma tak wielkie zrozumienie dla sportu lekkoatletycznego i tak potrafi dopingować. Mam wrażenie, że dlatego uzyskałem tak dobry czas. Biegło mi się bardzo dobrze".

Nowy pływacki rekord świata

NOWY JORK. Na zawodach pływackich w New-Haven, student amerykański Allan Stack, poprawił o 0.5 sek. rekord świata na 200 m st. grzbiet., przepływając dystans w 2:18.5.

Stack ustanowił na tych samych zawodach również nowy rekord Ameryki, przepływając 220 y, st. grzbiet. w 2:19.4.

Pokłosie bokserskich mistrzostw Polski

We Wrocławiu zakończony został w niedzielę czterodniowy turniej o indywidualne mistrzostwo Polski w boksie. Turniej ten był dokładnym przeglądem naszych czołowych pięściarzy i jednocześnie egzaminem wstępnym przed zbliżającymi się mistrzostwami Europy w Oslo.

Przed omówieniem sytuacji w poszczególnych wagach trzeba stwierdzić, że turniej ten

NIE SPEŁNIŁ POKŁADANYCH W NIM NADZIEI

Spodziewano się bowiem wielu niespodzianek większego kalibru, a w pierwszym rzędzie nowych nazwisk na liście mistrzów. Tymczasem w większości starzy mistrzowie utrzymali swoje tytuły (**Kasperczak, Grzywocz, Antkiewicz, Chychła, Szymura**) albo je odnowili (**Czortek, Klimecki**) i jedynie **Nowara** po raz pierwszy zdobył mistrzostwo, pretendując do niego juk od kilku lat.

Po batalii wrocławskiej okazało się również, że bokserów na dobrym poziomie **posiadamy jedynie w wagach lekkich**, w cięższych natomiast poza Nowarą i weteranem Szymurą brak klasowych zawodników.

W wadze muszej **Kasperczak obronił tytuł mistrzowski**, aczkolwiek oglądaliśmy go już w lepszej formie. Na pięty następują mu poważnie **Wołajewski i Woźniak**. Szczególnie ten ostatni jest talentem dużego formatu i już wkrótce powinniśmy o nim więcej usłyszeć.

W wadze koguciej **Grzywocz po raz czwarty zdobył tytuł mistrzowski**, ale daleki jest on od swojej najlepszej formy. Wicemistrz **Czarnecki** wypadł nieźle, ale jest on bokserem nie pierwszej młodości i większej roli w naszym boksie już chyba nie odegra. Dalsze nazwiska to **Czajkowski i Klein**. Kaflowski, na którego najwięcej liczono, zawiódł całkowicie.

W wadze piórkowej mamy chyba najlepszych bokserów i najbardziej wyrównany poziom. **Antkiewicz musiał dać z siebie wszystko**, żeby obronić tytuł. **Kruża, Matloch, Bazarnik, Panke i Marcinkowski** niewiele ustępują mistrzowi i bez obawy można ich pokazać na każdym ringu.

W wadze lekkiej pod nieobecność zdyskwalifikowanego Rodaka **tytuł zdobył Czortek**. Rewelacją w tej wadze był **młody Sadowski ze Szczecina**, który stoczył z Czortkiem porywającą walkę, przegrywając ją minimalnie tylko przez brak rutyny i obycia ringowego.

W wadze półśredniej tylko 2 nazwiska: **Chychła i Olejnik**. Reszta wyraźnie ustępuje tej dwójce. Mimo to ani mistrz, ani wicemistrz nie zaimponowali nadzwyczajną formą.

W wadze średniej **jedynie Nowara należy do ekstraklasy**. Pod nieobecność Kolczyńskiego nie miał on trudnej drogi do finału, w którym spotkał się z Kwiatkowskim, zwyciężając go po nieciekawej walce na pkty.

Pośród bokserów w adze półciężkiej

NIE WIDAĆ NARAZIE NIKOGO, KTO MÓGŁBY ZAJĄĆ POZYCJĘ SZYMURY,

który i w tym roku zdobył mistrzostwo spacerkiem.

W wadze ciężkiej tytuł mistrza zdobył **nieazsłużenie Klimecki**, który w żadnym wypadku nie wygrał walki z Niewadziłem.

Osobny rozdział należy się także

SĘDZIOM TEGO TURNIEJU,

którzy w kilku wypadkach swoimi werdyktami skrzywdzili niektórych zawodników. Sędziowie ci opierając się nie wiadomo na jakich paragrafach, **dopuszczali do dalszych walk zawodników wyeliminowanych na ringu i naodwrót eliminowali bokserów, którzy w ringu uzyskali zwycięstwa.**

Gdyby w turnieju tym nie chodziło o najzaszczytniejszy tytuł mistrza Polski, a o jakąś eliminację przed poważnym spotkaniem, może tego rodzaju posunięcia byłyby usprawiedliwione, **ale w zawodach o tak wysoką stawkę stanowisko Komisji Sędziowskiej jest conajmniej niezrozumiałe.**

Sprawa ta znajdzie **niewątpliwie swój epilog w oparciu o władze P. Z. B.**, o czym świadczy zawieszenie w pełnieniu swoich funkcji Przew. Spr. Sędz. PZB. **Plewińskiego.**

J. B.

Wyścig kolarski Warszawa—Praga wygrała Francja II

(Dokończenie ze str. 1)

Na 150 km.

CZWÓRKA ZAWODNIKÓW MA JUŻ 5 MIN. PRZEWAGI.

Im bliżej Warszawy, tym różnica między czołówką a zwartą grupą zawodników zmniejsza się, tak, że na granicy miasta wynosi już tylko 3 min.

Warszawa bardzo uroczyście przygotowała się do przyjęcia kolarzy.

Na Stadionie W. P. udekorowanym zielenią i flagami państw, biorących udział w wyścigu, zebrało się mimo ulewnego deszczu i burzy ponad 30 tysięcy ludzi, którzy z niecierpliwością oczekiwali wiadomości z trasy.

Nastrój na stadionie jest pełen napięcia. Wreszcie ukazują się pierwsze samochody i z daleka słychać powitalne okrzyki. Za chwilę wpada w bramę stadionu **jako pierwszy Polak Pietraszewski**, goniony zawzięcie przez Czecha — Hanusa. Polak jednak zwiększa tempo i **wśród niesłychanego entuzjazmu publiczności pierwszy osiąga metę w czasie 5:05,55 godz.**

Drugi przybywa **Hanus 5:05,57**, a w pewnej odległości za nim — Polak **Sałyga — 5:06,36.**

Jako czwarty przyszedł do mety — **Bohdan (CSR)**, pedałując jedną nogą, na skutek odniesionej już na ulicach Warszawy kontuzji.

Po dłuższej chwili dopiero przybywają do metey **Vesely, ze swym nieodłącznym „cieniem" Francuzem Garnier, Rzeźnicki, Kovacs, Veverka i Konstantinov.**

Po czterdziestu minutach już wszyscy zawodnicy są na mecie. Robią honorową rundę i następuje ostatni akt tego gigantycznego biegu.

Na ustawione przed trtybunami podium zwycięzców wchodzą drużyny: **Francji II, Polski I i CSR I.**

Przy dźwiękach „Marsylianki" płynie do góry jako pierwsza flaga francuska, **a wicepremier Aleksander Zawadzki wręcza zwycięskiej drużynie imieniem prez. R. P. Bolesława Bieruta pierwszą nagrodę.**

Następnie orkiestra odegrała hymn narodowy, i na maszcie łopocze flaga białoczerwona. Polscy zawodnicy otrzymują srebrne żetony.

Z kolei **hymn czechosłowacki i brązowe żetony** dla zawodników czechosłowackich.

Na stadionie panuje głęboki nastrój, który po zakończeniu ceremonii oficjalnych, rozładowuje sie **kaskadą szczerej radości z odniesionego przez Polaków sukcesu.**

Z dziesiatego miejsca po pierwszym etapie, żmudnym wysiłkiem, żelazną wolą i ambicją, wypracowali sobie nasi kolarze zaszczytną drugą lokatę, dystansując wszystkie pozostałe zespoły.

Tak więc w ostatecznej klasyfikacji drugi wyścig kolarski Praga—Warszawa, urządzony przez redakcje „Trybuny Ludu" i „Rudeho Prava" **zakończył sie zwyciestwem Francji II, mającej łączny czas — 110:18 31 godz. przed Polską I — 110:16,57 i CSR I — 110:25,59.**

Kraków przegrał z Kielcami 0:4 (0:3)

KIELCE. Międzymiastowe spotkanie piłkarskie Kraków—Kielce zakończyło się sensacyjną porażką Krakowa 4:0.

Reprezentacja Krakowa składająca się z zawodników pierwszej i drugiej ligi zawiodła. **Jakubik mógł obronić trzy bramki.**

Zawody rozegrano w czasie padającego deszczu i na mokrym boisku lepieje czuli się miejscowi.

Bramki dla Kielc uzyskali: **Markowski w 20 minucie, Kozak w 25, Jabłoński w 44 i Markowski w ostatniej minucie gry.**

Drugi występ piłkarzy Krakowa, tym razem w **Skarżysku**, zakończył się wysokim zwycięstwem drużyny krakowskiej **w stosunku 7:1.**

Wieczysta—Resovia 2:2 (0:2)

Leader krakowskiej klasy A. Wieczysta bwiła w dniu wczorajszym w Rzeszowie, gdzie rozegrała tow. spotkanie w piłce nożnej, uzyskując wnik remisowy 2:2.

Bramki dla Resovii zdobyli: Dwernicki (b. gracz Wieczystej) oraz l. łącznik, z karnego.

Dla Wieczystej — Michalik i Lech.

Wielotysięczne rzesze młodzieży startowały w Biegach Narodowych

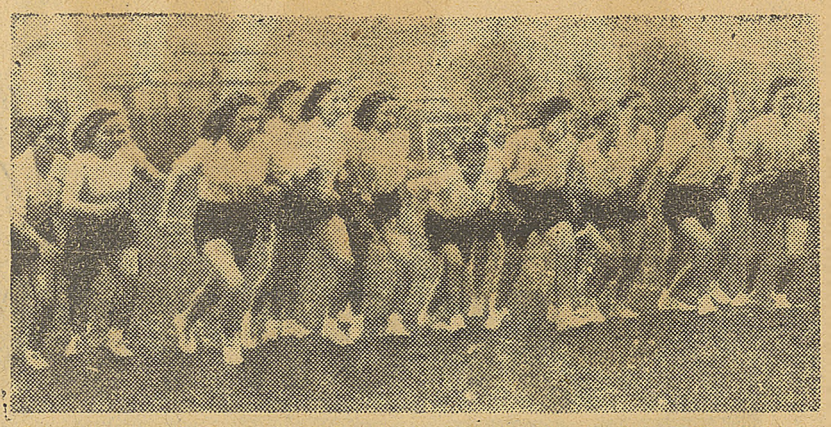

W niedzielnych Biegach Narodowych wzięła udział wielotysięczna rzesza młodzieży. — Na zdjęcinu u góry w idzimy na starcie kobiety, u dołu ruszają ze startu mężczyźni.

Po pierwszym etapie Biegów Narodowych

(Zak) Po dokonaniu dokładnych obliczeń i sprawdzeniu meldunków z terenu całego województwa krakowskiego **Woj. Urząd Kult. Fiz. podał oficjalne wyniki Biegów Narodowych, które przedstawiają się następująco:**

MIASTO KRAKÓW

Udział w biegach wzięło ogółem **13.126 osób, w tym kobiet 2.704 i mężczyzn 10.422.**

Minima na Odznakę Sprawności Fizycznej uzyskało ogółem **6.584 osób**, w tym 1.124 kobiet i 5.460 mężczyzn.

W POWIATACH

startowało łącznie **44.705 uczestników, w tym 13.148 kobiet i 31.287 mężczyzn**, spośród których minima na OSF uzyskało **5.543 kobiet i 16.347 mężczyzn.**

Ogółem w województwie krakowskim (razem z Krakowem) **biegało 57.831 osób, z których 28.474 uzyskało wymagane minima do OSF.**

Klasyfikację powiatów województwa krakowskiego w Biegach Narodowych podajemy poniżej (cyfra pierwsza oznacza ilość uczestniczących w biegu, zaś cyfra druga ilość osób, które uzyskały minimum):

1. Nowy Sącz	5.419	—	2.516
2. Tarnów	5.295	—	4.026
3. Kraków pow.	4.149	—	1.268
4. Żywiec	4.007	—	2.911
5. Brzesko	3.975	—	1.655
6. Miechów	3.236	—	2.048
7. Biała	3.033	—	1.913
8. Dąbrowa	2.833	—	1.260
9. N. Targ	2.603	—	472
10. Chrzanów	2.595	—	1.413
11. Wadowice	2.511	—	903
12. Bochnia	2.074	—	602
13. Olkusz	1.241	—	265
14. Myślenice	884	—	260
15. Limanowa	850	—	373

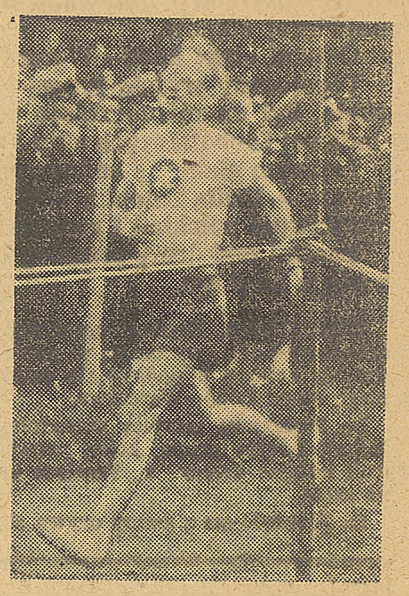

Jeden z popularnych działaczy sportowych Krakowa — mgr. Kossek wziął czynny udział w Biegach Narodowych.

O nadspodziewanie dużym zainteresowaniu publiczności Biegami Narodowymi może świadczyć fakt, że np. na boisku Wieliczanki w Wieliczce **zebrało się ponad 3.000 widzów**, wśród których obecni byli przedstawiciele władz, organizacji społecznych i politycznych. Impreza poprzedzona była defiladą zawodników, zaś całość zorganizowana wzorowo.

*

Widzieliśmy także piękne i wzruszające momenty. Oto w Wieliczce w czasie biegu na 3 km najlepszy z biegnących przewrócił się na 200 m przed metą i potłukł dotkliwie. Biegnący za nim kolega nie minął go, by przyjść do mety jako zwycięzca, lecz podniósł leżącego i podtrzymując doprowadził go do mety. Mimo dużej straty czasu obydwaj uzyskali minimum wymagane na OSF wybitnego usprawnienia.

Brawo młodzi sportowcy!

Oto przykład godny naśladowania.

Mogliśmy wygrać...

Mogliśmy wygrać, ale... przegraliśmy. Zgodnie z moimi przewidywaniami czy przeczuciami, „starszym" zawodnikom nie starczyło szybkości a młodym — „debiutancka trema przeszkadzała w zademonstrowania pełnej skali swego talentu".

Mimo, że obydwie porażki nie noszą charakteru klęsk narodowych, że obejdzie się bez wywieszania żałobnych flag i załamywania rąk, — musimy, koniecznie, — zgodnie z tradycją, — znaleźć — winowajców.

Jeśli chodzi o Bukareszt to sprawa jest prosta i łatwa. 3/6 winy za porażkę ponosi sędzia p. Danko, 2/6 obrońca rumuński Ritter, który rozbił Cieślika i przytomnie z w odpowiednim momencie, także własnego bramkarza, za co tenże sędzia mógł ukarać i ukarał — Łącza, oraz w 1/6 Suszczyk, który mógł wykorzystać, ale nie wykorzystał rzutu karnego.

Ponieważ dwaj główni winowajcy znajdują się poza granicami naszego państwa i według wszelkiego prawdopodobieństwa nie umieją czytać i nie rozumieją po polsku, musimy niestety pozostawić ich w spokoju, a zastanowić się nad tym, kto ponosi odpowiedzialność, za niewykorzystanie rzutu karnego egzekwowanego przez Suszczyka w Bukareszcie, i — połączmy podobną przewinę — detto, Kohuta w Warszawie.

Nie jest to problem łatwy. Bo skoro za ordynarny faul Richttera na własnym bramkarzu **sędzia międzynarodowy** ukarał Łącza, to musiał mieć jakieś przesłanki, czyli, że ocena tego, co dzieje się na boisku to rzecz skomplikowana i dostępna tylko dla wtajemniczonych najwyższego stopnia.

Jestem też bezradny, bo stopień mojego „wtajemniczenia" według przychylnej oceny mych kolegów-sprawozdawców jest co najmniej średni.

Zdaje mi się, że lwią część winy ponosi kapitanat PZPN-u bo **gdyby** wyznaczył innych kapitanów w obu drużynach narodowych, to ci może powierzyliby egzekucję rzutów karnych innym zawodnikom i... kto wie... kto wie?...

W każdym razie nie Suszczyk i Kohut, ponieważ nikt z powołanych do tego, nie nauczył ich... strzelania rzutów karnych.

Może to być więc także wina trenera zespołów narodowych, albo trenerów drużyn macierzystych wymienionych zawodników.

Może — ale nie musi.

Bo trener drużyny narodowej, w optymistycznej ocenie naszej rzeczywistości piłkarskiej mógł sądzić pochopnie, że nauka strzelania rzutów karnych należy do kompetencji trenerów terenowych, a trenerzy terenowi mogli sądzić akurat — odwrotnie.

Powodem nie strzelenia rzutów karnych mogła być także — piłka. Zbyt lekka w Bukareszcie, — a zbyt ciężka w Warszawie. Dobór odpowiedniej piłki to także część prawdziwej wiedzy fachowej i nie wiemy dokładnie w czyjej leżał kompetencji.

A może buciki zawodników? Też możliwe!

Jak widzimy, im staranniej wgłębiamy się w problem, tym więcej sprawa się komplikuje i tym więcej możemy dostrzec kandydatów na winowajców.

Straciłem więc w końcu wiarę we własne możliwości oceny problemu i przeprowadziłem kilka wywiadów wśród krakowskich znawców piłki nożnej, ale i ich zdania były podzielone.

Połowa z nich twierdzi z całym przekonaniem, że przegraliśmy z tej przyczyny ponieważ Kapitanat PZPN-u zbyt wielu zawodników reprezentacyjnych zaczerpnął z Cracovii, — druga połowa odwrotnie — to zn. że z Wisły. W jednym tylko moi rozmówcy byli zgodni, że Kapitanat PZPN-u zrobił wszystko co było w jego mocy, aby doprowadzić do przegrania obydwóch spotkań.

Nie mogę oprzeć się tej sugestii i to tym więcej, **że w momencie decydowania o składzie drużyn narodowych Kapitanat ten zignorował sugestię naszego pisma.**

Niech moment ten będzie przestrogą dla Kapitanatu w jego przyszłej pracy.

A. Grzybowski

Redakcja: Kraków, Wielopole 1, III. p. — Tel. centrala 546-34. Dział sportowy tel. 543-58. Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 11.30—12.30.
Wydawca — Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa", w Krakowie, Wiślna 2, I. p. — Tel. 558-62. — Kolportaż 544-79.
Biuro ogłoszeń Starowiślna 4. Tel. 535-60. — Państw. Krak. Zakłady Graficzne, Kraków, Wielopole 1.
M—53843